

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe unŭ anŭ 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrisori nefranate nu se primacoă. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 152.

Mercuri, 9 (21) Iulie.

1886.

Nou abonamentŭ

la

„Gazeta Transilvaniei“.

Cu 1 Iulie 1886 st. v., s'au început unŭ nou abonamentŭ, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

Prețul Abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„șese „ 6 „

„unŭ anŭ 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci

„șese „ 20 „

„unŭ anŭ 40 „

Abonarea se pŭte face mai ușorŭ și mai repede prin mandate postale.

Abonațiilor de pân'acum li-se recomandă a însemna pe cuponŭ numărul fașiei sub care au primitŭ diarulŭ.

Domni ce se vorŭ abonŭ din nou se binevoescŭ a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea.

Brașovŭ, 8 Iulie 1886.

Abia a trecutŭ o lună de când ne spunea „Pester Lloyd“, că „în Ungaria nu există o cestiune a armatei“ și că autografulŭ, ce l'a adresatŭ monarhulŭ archiducelui Albrecht nu stă în nici o legătură cu afacerea Ianski, și etă că colonele diarelorŭ austro-ungare sunt din nou pline cu reflecțiuni asupra „cestiunii armatei“ și asupra afacerii Ianski.

Cetitorii noștri își vorŭ aduce aminte, că foile ungurești cereau când cu demonstrațiunile din Pesta ca generalulŭ Ianski să fiă trimisŭ în pensiune. Dér în locŭ de a fi pensionatŭ acesta, a fostŭ pensionatŭ comandantulŭ militarŭ alŭ Ungariei br. Edelsheim-Gyulay, care aprobase vederile ministrului-președinte și se bucura de simpatiele poporațiunii ungare, ear comandantulŭ de brigadă generalulŭ Ianski, celŭ urgisitŭ, a fostŭ înaintatŭ și numitŭ comandantŭ de diviziă în Boemia.

Aceste schimbări neașteptate într'unŭ momentŭ când se credea, că tŭte suntŭ aplanate, au fostŭ pentru cei din Peșta ca unŭ trăsnetŭ cădutŭ din seninŭ și se sêmte din articuli foilorŭ maghiare, că au fostŭ cu totul surprinse de autografele, prin cari Majestatea Sa primesce demisiunea baronului Edelsheim-Gyulay și numesc în loculŭ lui pe contele Pejacsevich.

Organulŭ ministrului de războiŭ imperialŭ „Fremdenblatt“ din Viena, mai tŭrnă oleiu pe focŭ, declarândŭ din incidentulŭ acestorŭ schimbări personale, că în adevărŭ există o cestiune a armatei în Ungaria, pe care este chematŭ a-o rezolva comitele Pejacsevich, „unŭ omŭ de încredere alŭ monarhului.“

Veđându-se în modulŭ acesta desmintitŭ „Pester Lloyd“, se silesce a dovedi, că r'a fostŭ de lipsă ca să vină în Ungaria unŭ bărbatŭ cu misiunea de-a salva situațiunea armatei comune, căci tŭte mergeau destulŭ de bine sub Edelsheim-Gyulay și interesele armatei n'au fostŭ nici odată amenințate, ci din contră ele au întâmpinatŭ sprijinulŭ majorității din parlamentŭ și alŭ guvernului. În ceea ce privește înse sensibilitatea națională nu există, dice „P. Ll.“ nici o deosebire între partidele maghiare.

Cei din Viena se vede că nu împărtășescŭ acēsta părere. Oficiosulŭ „Fremdenblatt.“ acum vorbesce de acele „elemente din Ungaria, cari privescŭ la armata comună cu înstrăinare, cu neîncredere, ba chiar cu rea voință, cari urmărescŭ aspirațiunii, ce au de scopŭ desbinarea armatei și cari se folosescŭ de tŭte ocașiunile spre a submina autoritatea armatei comune în țēră și

ai înstrăina simpatiele poporațiunii moderate și înțelegătore.

Nu este greu a găci la ce partidă maghiară se gândescŭ oficiosulŭ din Viena. Misiunea comitelui Pejacsevich va fi dér de a feri să nu se lătescă în țēră prea tare contagiulŭ ideilorŭ ce le desvŭltă independenței Ungurŭ, cari aspiră a avé o armată deosebită maghiară.

Deorece însă după declararea organului țiszăistŭ „sensibilitatea“ este una la tŭte partidele maghiare, trebuie să credemŭ celorŭ ce susținŭ, că noulŭ comandantŭ va avé să se lupte cu neîncrederea politicilorŭ ungurŭ, pe când Edelsheim-Gyulay să bucura de încrederea lorŭ.

Diarele opozițiionale maghiare au și introdusŭ corulŭ strigândŭ în contra „camarillei“, din Viena, care ar lucra în ascunsŭ pentru nimicirea libertății și autonomiei Ungariei. Unele voci pretindŭ chiar, că după căderea lui Edelsheim va urma căderea lui Tisza și că va fi amenințată și constituțiunea Ungariei.

În astfelŭ de împrejurări înstrăinarea între armată și poporațiunea maghiară va cresce în locŭ de a scăde și în adevărŭ suntŭ puține prospecte, că noului comandantŭ alŭ Ungariei îi va succede a stabili pacea și înțelegerea dorită, paralisândŭ tŭte agitațiunile contra armatei comune.

Pactulŭ austro-ungarŭ.

În afacerea pactului „Politik“ din Praga se exprimă astfelŭ:

Guvernele ținŭ strinsŭ la învoiala făcută... Se pare că dlŭ Dunajewski, ministrulŭ de finanțe, totŭ mai speră că Reichsrathulŭ austriacŭ va vota pactulŭ. Tŭtă cinstea lealității Excelenței sale cătră Ungaria: *V'amŭ avertisa însă se nu-și facŭ iluziuni.*

Cum stau adŭ lucrurile, specialŭ în cestiunea zacharului clubulŭ boemŭ va dispune de o majoritate, căci, cu singura excepțiune a unei micŭ părți a clubului germanŭ, tŭte fracțiunile camerei vorŭ sprijini fără rezervă dreptele lorŭ cereri. *Despre o cedere decŭ nu va puté fi vorbă și decă într'aceea guvernulŭ prin rezolvarea premergătore a tarifului vamalŭ își taiă posibilitatea, d'a nu face Ungurilorŭ în acestŭ casŭ compensațiunii neechitabile, atunci ar puté veni într'o situațiune estraordinarŭ de grea.*

„Frankfurter Zeitung“ primesce dela una din cele dintău persoane politice ale Austriei următoarele amărunte:

Decă adŭ deja situațiunea guvernului austriacŭ nu este ușoră, până la tŭmnă perplexitățile și greutățile lui își vorŭ ajunge culmea... *Nici nu e de gânditŭ, că actuala majoritate va primi, cu tŭtă presiunea, în forma lui de acum proiectulŭ de dare pe zacharŭ și alŭ băncii.* Pentru stânga însă va sosi momentulŭ să exprime, decă e unită și disciplinată *aut-aut* Orice guvernulŭ, care în orice împrejurare va dispune de o parte a dreptei, va iavinge cu ajutorulŭ stângerŭ, primindŭ condițiunile de pace ale acesteia, ori că stânga întrégă se va isbi de elementele opozante ale dreptei și guvernulŭ, căruia de astădată nu-i mai rămâne altă scăpare, va căde....

Slovacii și prigonitorii Ungurŭ.

Amŭ comunicatŭ în zilele acesteia scirea, că ministrulŭ Trefort a găsitŭ cu cale să elimineze unspredece studenți slovacŭ, dela gimnasiulŭ din Lŭcs, parte numai din acestŭ gimnasiu parte din unele din gimnasiile din Ungaria, parte din tŭte gimnasiile din țerile corŭnei ungare. Pretextulŭ a fostŭ, că acei studenți arŭ face propagandă panslavistă. Măsura ministrului ungurescŭ, care a fostŭ aplaudată de șovinistiŭ „patrioți“ născuți și făcuți, a produsŭ mare indignațiune între Slovaci. „Narodne Novine“ într'unŭ articolŭ intitulatŭ: „Războia contra copiilorŭ noștri,“ alŭ căruia autorŭ este Vajanszky, se exprimă astfelŭ asupra măsuri de eliminare și asupra șovinistilorŭ „patrioți“:

„Au atinsŭ cea mai simțitŭre cordă a poporului. Dreptatea anunțată pe față de bărbaiŭ curagioși orbesce

cu ură vederile lorŭ turbate, măcară netrebnică lorŭ minte, afară de nisce frase amărite, nu este în stare a aduce contra noastră nici unŭ argumentŭ... Érăși au eliminatŭ din școle 11 studenți, mai vĕrtosŭ băiŭ din clasa V gimnasială. Pentru ce? Omului i se scărbesce de atâtea prostii și blăstēmății satanice. În adevărŭ aici se împlinescŭ cuvintele lui Heine că: „prostia să împreună cu blăstēmăția.“ De o parte pentru nisce scorniturŭ false și nerușinate, vrednice de casa nebunilorŭ, de altă parte pentru nisce lucruri nevinovate, și mai cu sēmă pentru laudabila falosire a limbei lorŭ materne însuși ministrulŭ Trefort a întâritŭ sentința, prin care acești studenți au fostŭ eliminați din tŭte școlele de pe teritorulŭ corŭnei ungare....

„E cu neputință ca Dumnezeu să nu trimită odată unŭ viforŭ înfricoșatŭ asupra acestorŭ reptile, care trăescŭ din prigonirea omenilorŭ de omenia.“

Cestiunea Batumului.

Diarylŭ „Die Presse“ din Viena primeșce din Londra sciri fŭrte interesante în privința cestiunii Batumului. Etă ce i se telegrafiază:

„Acēstă afacere este de natură a atrage după sine, și în celŭ mai scurtŭ timpŭ, consecințe fŭrte grave, deși ea nu pŭte să aibă pentru viitorŭ alte urmări. Englitera va prezenta numai unŭ protestŭ formalŭ, și acēsta numai pentru densa. Nu este exactă scirea despre unŭ protestŭ comunŭ. Din isvŭre bine informate sunt în pozițiune a vĕ comunica, că prin cercurile guvernamentale engleze, în urma înlăturării arbitrare a art. 59 din tratatulŭ de Berlinŭ de cătră Rusia, acestŭ tratatŭ nu se mai consideră ca obligatoriu și existândŭ nici pentru Englitera. Astfelŭ fiindŭ, guvernulŭ englezŭ priveșce ca desființată și stipulațiunea din tratatulŭ de Berlinŭ relativă la trecerea vaselorŭ de războiŭ prin Dardanele, și s'a datŭ ordinŭ la trei vase curasate engleze să plece neîntărziatŭ spre Dardanele. Aceste trei vase curasate vorŭ trebui să încrucșeze de aci încolo ca vase de pază în Dardanele.

„Prin cercurile guvernamentale engleze domneșce părerea, că Europa nu va obiecta nimicŭ contra acestui faptŭ, precum n'a obiectatŭ nici contra actului Rusiei. Englitera se crede, că este puterea cea mai legată prin tractatulŭ de Berlinŭ, mai alesŭ din cauza susŭ dișelorŭ stipulațiunii privitoare la trecători. Se pare decŭ, tocmai de aceea, că Engliterii nu i-a făcutŭ o mare neplăcere actulŭ Rusiei. Pentru momentŭ, nu se potŭ prevedea urmările, ce acestŭ actŭ va avea pentru peninsula balcanică. Unŭ bărbatŭ de statŭ englezŭ în activitate, cu care am vorbitŭ, 'mi-a dișŭ aceste cuvinte:

„Acum principele Alexandru alŭ Bulgariei pŭte să lucreze după propria dorință a inimei sale. Elŭ va puté să se proclame rege alŭ Bulgariei, și nici una din puterile contractante nu va puté să obiecteze ceva.“

O scrisŭre a lui Gladstone.

Primulŭ ministru alŭ Engliterii, d. Gladstone, a adresatŭ lui Kitson, învinsulŭ candidatŭ alŭ partidei liberale din Leeds, următoarea scrisŭre:

„Iubite d-le Kitson! A suferi pentru o cauză bună este unŭ lucru atâtŭ de cinstitŭ și nobilŭ, încatŭ n'am curagiulŭ d'a vĕ exprima simpatia mea. Dér imŭ pare fŭrte rău că d ta, după atâtea doveđi de inteligință și patriotismŭ, nu aparții grupului nostru parlamentarŭ. Noi avemŭ Scoția, Wales, Irlanda, Yorkshire și, după cum sperŭ și nordulŭ. Avemŭ cu noi lumea civilizată. Din acestŭ momentŭ cauza noastră, probabilŭ, se va ridică.

Triumfulŭ definitivŭ este sigurŭ. Singura cestiune este, câtŭ timpŭ va mai ține până când să scape Irlanda de miseriă și Englitera de dificultăți și amănări, de durere și rușine. Sperŭ fŭrte multŭ, că d-ta totŭ îți vei ocupa loculŭ printre noi. În orice casŭ sunt sigurŭ, că înăltele calități ale caracterului d-tale, prin purtarea ce ai avutŭ în actuala campaniă electorală, au ajunsŭ la o treptă și mai înaltă.

W. C. Gladstone.

SCIRILE ȚILEI.

În ședința de deunăzile a comisiunii administrative a comitatului *Turotz*, inspectorul scolar comunică că multe din școlile de stat și comunale subvenționate de stat nu pînă așî nu și-au primit banii dela stat pe anul 1885/6. Această scire a fost deprimătoare pentru membrii comisiunii, cari deja demult telegrafiaseră ministrului cerîndu bani, dîr inzadar. La o interpelare făcută în cameră, ministrul Trefortî declarase, că subvențiunile deja s'au avisat pretutindenea. Se va face o nouă representațiune ministrului. Învățătorii trăsesc cu familiile lor în cea mai mare miserie, i se scrie lui „P. H.” — Unde sînt banii? Și în ce speranțe se ridică mereu școle de stat chiar și acolo unde nu e nevoie de ele?

—x—

Ni se scrie din băile dela *S. Georgiu* cu data 14 Iuliu: „Timpul e forte urit. De Duminecă noptea a ploaie mai fără intrerumpere, ba în 12 l. c. a nins; după cum spun omenii, pe munții de nord ai băilor e zăpadă pînă la genunchi; din acesta cauză a fost un frig, de omenii au trebuit să îmbrace vestmintele de iernă, s'eu se stea în casă. Ôspeți sînt forte puțini și și aceștia numai din apropiere. Ôspeți străini din Bucovina și România după cum veniu în alți ani pînă acuma nu a venit nici unul. Medicul ordinar al băilor însă numai așî a sosit, deși unii bolnavi îl așteptau dela începutul lunei.”

—x—

În luna lui August se va constitui în *Budapesta* noua comunitate evrească pentru schimbarea ritului în sinagogă. Imediat după această constituire rugăciunile lui Jehova, conform noului rit, se vor face în limba maghiară. Prin această sa făcut începutul unei reforme proiectată pentru totă Ungaria, dîc foile ungurești, și un nou rezervoriu de „patrioți,” adaugem noi.

—x—

„*Szekely Nemzet*” dase scirea, că în *București* și în alte orașe române moru de fîme sute de lucrători s'eu, neavîndu nici hrană nici adăpost. „*Răsboiul*” înregistrează această scire sub titlul „Minciuni ungurești” și dîce, că ar dori să i se arate un singur S'eu muritor de fîme în România.

—x—

Din *Turnu-Severin* i se scrie „Familiei,” că ôspeții din România de aceea nu mai vin la *Mehadia*, fiindcă i-a desgustat spiritul șovinistic. Ei voru rămînea de aci înainte în țară, căci au frumoșe băi și în România.

—x—

Un scandal s'a întemplat în *Becichereculu-mare*. Deunăzile avocatul *Stefan Vecsey* preumblîndu-se cu trăsura, acesta a trecut peste un băiat de 7 ani rănindu-l grav. Foaia săptămînală de acolo istorisîndu faptul adause, că ar fi bine ca altădată să bage de seamă. Un fiu al avocatului, subloc. de honved *Stefan Vecsey* jun. se mîniă de această observare așa de tare, încât pe autorul articolului *Moriț Schwarz*, funcționar la scaunul orfanal, îl pîlmui chiar în coridorul oficiului seu, în prezența unui servitor oficial.

—x—

„Reuniunea de lectură a femeilor române din *Turda*” va da o petrecere de vîră la 24 Iuliu st. n. în favorul bibliotecii sale, în Hotelul *Corona*. Prețul intrării: de persoană 1 fl., de familie din trei membri 2 fl., de aci în sus pentru fiecare persoană 1 fl. Oferte mîrînimose se primesc cu mulțămîță și se voru chita pre-

cale diaristică. Începutul la 7^{1/2} ore p. m. Demele sînt rugate a se presenta cu toalete cât se pîte de simple.

—x—

Scirea din Nr. 128 dela 10 (22) Iunie a fîiei noastre, referitoare la esamenele de vîră din protopopiatul *II al Brășovului*, se desminte astfel: În 12 Maiu s'au ținut esamene în comunele *Preșmeru*, *Baștelec* și *Dobleru*; în 13 Maiu în *Lisneu*, *Uzun*, *Chichiș* și *Tarkasvago*; în 14 Maiu în *Dobol* și *Hermanu*. — Ne „bucurăm” că aceeași comisiune a asistat la esamenele nu din șese, ci „numai din patru” comune într'o di!

—x—

La *Sinaia* s'a ținut Sâmbăta trecută o ședința a comisiunii de apărare a țării sub președința Regelui.

—x—

„România liberă” anunță, că negocierile pentru încheierea convenției comerciale între România și Turcia sînt intrerupte. Se dîce că intervenirea unui al treilea ar fi determinat o rîceală subită în buna înțelegere ce se stabilise, și anume acest al treilea se dîce că e Austro Ungaria.

—x—

Ministrul de interne român în urma unui raport al consiliului sanitar superior a luat măsuri ca noii născuți se nu mai fiă transportați la oficiul stării civile pentru declararea nașterii și obligă pe ofierii stării civile a merge ei înșiși fără nici o plată la domiciliu să constate nașterea, er în ce privește botezul, iarna se nu fiă duși la biserică, ci se se boteze în case. Prin această măsură se pot feri copiii de asprimea timpului, la care sîntu expuși prin botezarea în biserică.

—x—

Noua lege electorală comunală din România dă drept studentilor, cari au obișnuit bacalaureat și au ajuns majoratul, să voteze ca alegători în colegiul ănteu.

—x—

Cetîm în „România”: „*Miercuri*, la spitalul *Brancoveneasa* din *București*, un om s'a repețit asupra d lui dr. *Paul Petri*; acelu om fusese mușcat de un câine turbat. Cu multă greutate a putut se fie stăpînit. Un d. *Pădureanu* a fost mușcat de bolnav la degetul cel mic, er internul *Ciurcu*, voindu se facă injecțiune nenorocitului, s'a rînit cu instrumentul plin de sângele bolnavului. Cei doi rîniți voru fi trimiși la *Paris* în cura d-lui dr. *Pasteur*.”

—x—

Pensionarea lui Edelsheim-Gyulay.

(Revista diarelor maghiare.)

Intrîga pressă maghiară se ocupă cu pensionarea generalului de cavaleriă br. *Edelsheim Gyulay* și cu înaintarea generalului *Jansky*. Cele mai multe diare vedu în acesta o umilire a Ungariei și prevîd rele urmări politice.

„*Pester Lloyd*” (gub.) observă cea mai mare rezervă, și nu i dă mîna să critice acest act, fiind un drept exclusiv al coronei d'a dispune de membrii armatei. Acest diar se mărginesc a constata, că pe br. *Edelsheim* îl însoțesc în pensiune recunoștința tuturor cercurilor politice ale Ungariei. Numita foia consacră un articol meritelor lui *Edelsheim* dîcîndu, că cu totă pensionarea sa, densul nu și-a terminat rolul seu militar, deoarece armata dispune de puțîn generali de valorea lui.

„*Nemzet*” (gub.) încă e forte rezervat și se mul-

țămesc a accentua că br. *Edelsheim* în importanta și grîua sa pozițiune a apărât totdeuna interesele armatei și totdeuna a sciut ce datoresce instituțiilor constituționale ale țării.

„*Neu Pester Journal*” (opos.) socotesce de nebuniă a ascunde motivele politice ce au adus după ele această schimbare în personalul militar; ea stă în legătură cu atacarea *Jansky*. Dîc amărîciunea în cercurile conducătoare e atât de mare, încât un general însemnat ca br. *Edelsheim* a trebuit să cadă jertfă, ce garanții sîntu, că valorile furioșe nu voru cere și o altă jertfă? Negreșit, înțelegem că cu un soldat se procede mai aspru, decît cu un ministru, care în cele din urmă n'are să se supună imperativului categoric și care în pozițiunea sa nu trebuie să fiă însoțit numai de încrederea coronei, ci și de a națiunii. Dîr e un simptom îngrijitor, că afacerea *Jansky* încă totu nu s'a aplanat și că ceea ce se întemplă pentru sanarea mișcării, nu se întemplă în acelu spirit, care ar puté însufla țării siguranța și liniștea asupra legăturii armatei cu ființa constituțională și cu pozițiunea îndreptățită a Ungariei în monarhia.

„*Pesti Naplo*” (opos.) dîce că prin acest act br. *Edelsheim* câștigă în ochii națiunii maghiare, al cărei membru devenise. Perspectiva politică ce se deschide ochiului prin această pensionare este iritătoare. Observăm ura neîmpăcată a partidei militare austriace în contra a totu ce e maghiar și în contra lui *Edelsheim*, fiind că devenise Ungur și a rupt o cu tradițiunile lui *Hentzi*. Asta nu i-au putut ierta colegii sei. Partida militară rîsbună pe *Jansky*, vrea chiar să reformeze întruga armată și să însuflă spiritul lui *Hentzi*. Totă lumea se întrebă, că ore terminată e afacerea *Jansky*? Dîc nu i iertă lui *Edelsheim*, i s'a iertat lui *Tisza*? Evenimentele viitoare voru răspunde la acesta.

„*Egyetertes*” (opos.) dîce, că afacerea, căreia *Edelsheim* i-a sacrificat pozițiunea sa, se află erăși la ordinea diile. Această pensionare nu este, judecîndu după premisele ei, un act militar de tôte diile, ci un fapt care atinge forte d'apropo pe Ungaria. Trebuie să calculăm, că ce preț punu cei din Viena pe simțimintele noastre. E evidentu că de neputincioșă e Ungaria pretutindenea unde e vorba de cestiuni militare, și că de necesar e a clarifica odată cestiunea armatei și a inaugura o politică militară ungerescă energetică. *Edelsheim* pîte fi deplin convins, că atitudinea sa i-a asigurat pentru eternitate simpatiile noastre. Asta o va simți greu succesoriul seu. Acuma scim că cei din Viena nu vreu să atingă vechile tradițiuni ale armatei și că n'abușesc fără cruțare orice nisuiță d'a se stabili armonia între spiritul armatei și între conștiința de stat a națiunii ungurești. Se voru scote din armată toți aceia, cari cruță această conștiință, și se voru înălța aceia, cari revoltă această conștiință pînă în adîncul ei.

„*Budapesti Hirlap*” socotesce de aci înainte pe *Edelsheim* între stâlpii Ungariei, care își are de aci înainte rolul seu în constituțiunea ungară. Doresc no lui Maghiar multu noroc, care și așa a fost membru al camerei magnaților. Partida militară din Viena și-a stricat numai sieși. Domnii generali se ne credă, că nu voru mânca Ungur, și cu atât mai multu periclităză unitatea armatei, cu câtu mai multu o forțeză.

„*Pesti Hirlap*” scote din cele întemplate dreptul d'a se neliniști opinia publică a Ungariei, căci ea trebuie să observe, că cei din Viena n'au învățat nimic și n'au uitat nimic. *Edelsheim* ar face bine să rămîna

FOILETONU.

Anița crâșmărița.

(Urmare.)

Nime'n lume n'o aude,
Nime'n lume nu răspunde
Numai mama cucului
Din vîrfuțului muntelui,
Din crucița bradului;
Ea la ei a alergat
Și pruncuțului l'a luat
Și cu densul a sburat
În vîrfuțului muntelui,
În crucița bradului
Unde i place cucului.
Cînd ploua
Mîndru'l scîlda,
Și vîntul îl legăna
Și el mare s'apuca
Și din graiu așa-mi dîcea:
— „Oh, iubita mea măicuță,
Da unde-i a mea căsuță?”
Măică-sa-i dîse cu dor:
— „Dragul măicii pușor,
Nu țî-să măică de născut,
Ci țî-să măică de crescut,
Nu țî-să măică-adevîrată,
Ci țî-să măică fără tată!”
— „Spune-mi dîr, că unde-i ea?
Spune-mi unde-i măică-mea?
— „Pe măică-ta au furat”

Și pe densa au luat
Păunași codrilor,
Vîtafi telharilor,
Și pe densa că o-au pus
Crâșmărița bujilor,
Samășa florinților!
— „Măicuț'o dulce mea,
Ascultă-mi rugarea mea,
Și-mi fă mie merinjoră
Să mă duc în a ei țară!”
Măică-s'a l'a ascultat,
Și merinde i-a gîtat;
Dîr cînd densul purcedea
Măică-s'a din graiu grăia:
— „Dragul măicii, copilașu,
Ingerul meu dragălașu,
Eu merinde țî-am gîtat
Și-apoi la drum te-am plecat;
Dîr ia dragul meu sîma,
Că căsuța măică-ta
Din afară-i vîruiță,
Pe de 'ntru'i zugrăvîță,
Pe din afară-i cu vară,
Pe de 'ntru'i cu amar!”

Nici o di nu s'a mînat
Și pe mă-sa o-a aflat
Și din graiu a cuvîntat:
— „D'oi Aniță
Crâșmăriță
Prea frumôsă birtășiță,

Adă-mi vînu cu feria,
Că-țî dau bani cu chivîra,
Adă-mi vînu cu vedrele,
Că-țî dau bani cu cupele!”
— „D'oi voinice voinicele,
Cum de-mi sci numele mele?
Că-țî voinici aci o'ntrat
Numele-mi n'au aflat!”
— „Crâșmăriță, draga mea,
Nu păzi cu vorba-țî grea,
Că-mi esci măică din născut,
Nu-mi esci măică din crescut;
M'ai născut și m'ai lăsat,
Și-am trăit totu supărat!”

Doine și hore poporale.

Din giurul Nășudului.

Codrule, pădure mîndră,
Pasările'n tine cîntă,
Ești maicele și le-ascultă;
Ese și măicuța mea
Și-mi ascultă paserea,
Cum imi cîntă patima,
Patima vieții mele,
Și-a sufletului durere;
Că'ntr'unu tîrgu și'ntr'unu orașu
Nu-i omu ca min' pătimașu,
Să pătîscă, cătu patu eu,
Să tragă câte trag eu,
Să pață câte-am pățit,

Să trag'atata urit.

Eu mă duc, codrul rămînea,
Frunza plînge după mine;
Nu sci frunza plînge-or' ba,
Dîr plînge măicuța-mea.
— Plînge-mă, maică, cu dor,
Că țî-am fost voinic fecior;
Țî-am scos plugul din ocol
Și l'am băgat în rîsvor,
Și-am sîmînatu grâu de vîră
Să facu nuntă și tocmă;
Tu mi-ai făcut merinjoră
Și m'ai scos din satu afară.
Nu m'ai scos, c'am fost mic,
Ci m'ai scos c'am fost voinic,
Nu m'ai scos că am suptu țîță,
Ci m'ai scos că am draguță.

Mîndru-i afară și lună
Și senin și vreme bună,
D'a mea inimă nu-i bună;
Că i legat c'o curea,
Nu mă lasă'n voia mea,
Și i legat c'o cunună,
Nu mă lasă'n voia bună.

De cătu, măică, m'ai născut
Mai bine m'ai fi făcut;
Două fântănele reci
Între două deluri reci;

în Ungaria. Simpatiele pentru el cresc prin ceea ce i s'a făcut.

„Budapester Tagblatt“ în fine desemnează ca un simptom trist și caracteristic faptul, că un soldat și caracteru așa distins trebuie să-și părăsească locul, fiindcă a luat pozițiune în contra generalului Iansky.

De pe valea Someșului 12 Iuliu st. n.

Ca publicul român să aibă scire, cumcă episcopul Gherlei Dr. I. Szabó după multe insistențe a venit și în aceste părți, unde din anii 1850 nu a fost episcop român. — Vă rog să bine voiți a da locu acestor șire în prețnita „Gazetă“: Da, a venit episcopul și în vechiul Chioru și a sântit biserica nou zidită din comuna Pribilești. Ca fulgerul s'a lăsat vestea, că episcopul va veni în persoană și barēm că numai cu câteva zile înainte de S. Petru a sosit aceea veste, o mulțime de inteligință și popor au inundat comuna încât abia îi pute cuprinde. Episcopul, care veni cu o zi mai înainte de sântire, adică Sâmbătă, a avut o primire cât se poate de solemnă din partea Șomeutenilor și a celor din jur în locul unde din Ardeal a intrat în Cetatea de pîtră.

În Pribilești l'au primit protopopul cu preoții tractuali și poporul și a fost încuartat la contele Géza Teleky, care — dupăcum se spune — încă a contribuit mult la rădicarea frumoasei biserici și mai vîrtos la aceea, că episcopul se vină în persoană la consacrare.

Dimineața la 8 ore s'a început sântirea, la care a participat elita inteliginței Cetății de pîtră, mai de parte mulți din comitatul Sătmarului și din Selagiu. După celebrarea S. Lăturții, care s'a sfârșit după 12 ore, suit'a episcopului dinpreună cu un însemnat număr de Români au fost ospesii contelei, — eră ceilalți în număr mai bine de 100, au ocupat locu la masa dată de comunitatea biserică. Poporul adunat din jur și din mare depărtare încă i s'a împărțit pâne. —

După amedei, episcopul acompianat de conte, de inspectorele scol. al Sătmarului, a venit între popor și a adresat întrebări unora.

Episcopul fu primit pretutindeni cu însuflețire din partea bunului nostru popor, fețele țeranilor exprimau îndestulirea, că 'și pot vedea „vlădicul“. Iei, colo vedeai câte un bătrân cu plele albe, spunend celor mai tineri, că el a mai vedut „vlădicul“ pe la ei, dera nu la sântire de biserică

La 6 ore d. m. s'a depărtat Episcopul acompianat de mai multe căruțe; ca să petreacă restul zilei în mijlocul amicabilei inteligințe române din Șomeca și apoi să se reintorne la reședința sa.

Sperăm, că episcopul vedend primirea frumoasă ce i s'a făcut, mai adeseori se va sēmți îndemnat a'și cerceta credincioșii și preoțimea rurală și a'și arăta iubirea și interesarea față cu turma incredințată păstoririi archiereșci.

Ceva surprindător a fost a vedea din partea unui străin, cum e și mai sus amintitul conte, interesarea cea mare față cu biserică din Pribilești. Totă recunoștința o merită din partea noastră. Dealtcum densul fiind Maghiar e — după cum am audiu — mai scuitit decât alții de șovinismul domnitor și se arată filomân, luând parte la adunările și convenirile românești, contribuind mai adeseori pentru scopuri și interese de cultură românească. P.

Ultime sciri.

Viena 18 Iulie. — Contele Kalnoky va merge zilele astea la Kissingen, unde va avé o întrevedere cu prințul de Bismarck.

Viena, 18 Iulie. — O depeșă privată din Constantinopol anunță, că Bulgaria va numi delegați pentru revisuirea statutului organic al Rumeliei orientale, îndată ce Sobrania își va termina lucrările.

Nisă, 18 Iulie. — Comisiunea de verificare a anulat cea mai mare parte a alegerilor partidului liberal. Sceptina se va constitui astăzi la amedei.

Scușcina a luat cunoștință de propunerea ce i s'a supus de către comisiunea verificătoare pentru a anula alegerile ilegale și a face o anchetă asupra celor două alegeri din Belgrad. După aceea a propus candidații pentru preșidență. Șese deputați guvernamentali au fost aleși prin 87 voturi contra 40. Regele a ales dintre dênșii pe d. Zunică ca vice-președinte. Mâne va fi deschiderea oficială a Scușcinei.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.“)

NIȘU, 20 Iuliu. — Regele încungiurat de miniștri, a deschis Scușcina printr'un discurs al tronului, în care accentuează, că urmând cu credință tradițiunei dinastiei Obrenovici a deschis inimicițele contra Bulgariei pentru ca să protesteze în contra turburării unilaterale a echilibrului în peninsula balcanică. Cu tôte că răsboiul n'a fost încununat de succese pentru Serbia și regele s'a vedut îndemnat, la dorința puterilor, a încheia pace cu Bulgaria, cu tôte astea unanimitatea națiunei dovedesce clar, că Serbia veghiază întru apărarea ideii de stat și a intereselor statului respectând tratatele internaționale. Raporturile Serbiei către Bulgaria sunt totu ca înainte de răsboiu. Regele recomandă Scușcinei să dea îndemnități pentru dispozițiunile luate în timpul răsboiului.

MÜNCHEN, 20 Iuliu. — Impăratul german a sosit eră la amedei, fiind salutat de prințul regent și de membrii casei regale. După amedei a plecat mai departe la Salzburg, unde a rămas peste nopte. Ați plécă la Gastein.

BERLINU, 20 Iuliu. — Ambasadorul francesu Courcel a demisionat la dorința lui Freycinet, Courcel rămâne însă la postul său din Berlin până în Octomvre. (Guvernul francesu nu e învoit cu pré intimele relațiuni ale lui Courcel către guvernul german. — Red.)

DIVERSE.

Frica de turbare. — „Românul“ de Sâmbătă scrie: Ieri, pe când în sala de ședințe a consiliului comunal din Bucuresci nu se afla, din întâmplare, nimeni, decât un funcționar, intră d'odată pe ușă, grăbit și avend o privire speriată, un preot, care, îndreptându-se către numitul funcționar, îl întrebă: — „Care e doctorul ce a invetat la Paris să vindece turbarea?“ Intrebatul ținut pe loc și orecum îngrijat de privirile ce i arunca noul venit, nu s'a gândit decât la mijlocul d'a se scăpa mai repede de densul și i-a răs-

punsu: — „Eu, nu știu, părinte, fiindcă sunt la serviciul tehnic, der să poftiți jos, la serviciul medical, și vi se va spune totu ce doriți.“ Preotul plecă și funcționarul în cestiune, fericit că a scăpat numai cu acest răspuns, a urmat pe preot și i-a arătat unde este biuorul medicului. Aci, altă scenă. — „Care doctor a invetat la Paris și vindece turbarea?“ întrebă preotul. — „Eu, părinte,“ răspunde medicul, care vedu că acest inoportun vizitator era într'o stare de surescitare, „der ce vi s'a întâmplat?“ — „Să veți, domnule,“ răspunde preotul, sughind și făcend diferite mișcări curioase. „În casa unde șed eu, a stat un domn, care s'a mutat la sf. Gheorghe nu știu unde. Un câne ce l'avea înse a rămas la mine și, de dor de stăpanu-său, a turbat, și dela el am turbat și eu și fiu-meu.“

— „De: te-a mușcat, părinte,“ întrebă medicul. — „Nu, ferescă Dumneșu; der simt aci în cap (arat creștetul) o greutate; eu n'am fost niciodată bolnav și acum nu se poate să-mi vie durerea asta decât din pricina afurisirii de câne, care a turbat la mine în curte.“ — „Te-a mușcat, părinte,“ întrebă încă odată doctorul. — „Nu, nu,“ răspunde preotul. — „Atunci, liniștește, nu ești turbat.“ — „Der de ce mă dore capul?“ — „Vei fi răcit, cum a răcit mai tôte lumea pe ploile așa; pentru asta am să-ți dau eu doctoria.“ Și bietul bolnav incredințat prin aerul de siguranță al doctorului și mai cu sēmă pentru, că credea că doctorul invetase la Paris să vindece și se vindece turbarea, s'a potolit încetva, a primit ordonanța ce i s'a prescris. Doctorul i-a prescris bromur de potasium, asiguratu că omul acesta, care în viața lui n'a luat nici un medicament, va simți o mare potolire după ce va lua bromurul și va scăpa de frica turbării.

Ruptură de nor în Iași. — Miercuri cam pe la 8 ore s'era lăsat asupra orașului Iași un vîl de nori groși. Iată după „Liberalul“ amănunte:

Fulgerile se succedau cu atâtea repeziune, încât de abia se mai putea distinge — er dela 11 ore și 20 minute a început o adevărată ruptură de nori, care a durat până la 1 și 15 minute după miezul nopții. Ruptura în partea cea mai mare s'a întâmplat asupra regiunii numită Repede-Manta Roșie, întindend-se și asupra regiunii Hincea-Iezărenii și, avend-și scurgerea despre sudul bisericii Socola și Bahlui, a inundat tôte suburbiile de șes ale orașului. Cantitatea apei a fost așa de mare, în cât nivelul ei s'a ridicat cu 20 de centimetri mai sus de axa stradei Socola. Partea cea mai inundată este șesul Frumosei, între șoseua Socolei și strada Nicolina. Apa a pîtruns în casele din această regiune, care fiind de vâlătuți parte s'au și năruit, er parte amenințată să cadă. Administrația ieșană a venit în ajutorul inundaților cu bărci și instrumente de scăpare.

* *

Sarah Bernhardt la Rio de Janeiro. — Celebra artistă a debutat la Rio Janeiro cu „Feodora.“ Retragend-se după reprezentațiune în garderoba ei, o găsi ocupată d'o mulțime de dōmne, cari stăruiau să examineze de aproape diferitele toalete ale artistei. Tragediana invită cu politeță pe dōmnele, cuiose d'a se retrage, der neisbutind, să adresă către secretarul ei Alvarez, dîcend-i în auzul tuturor: „Bine-voește a cere dōmnelor biletele de intrare în garderoba mea, și, de nu vor avea, invită-le a se retrage îndată.“

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu

Er din ochisorii mei
Să fi făcut pomșorei,
Din a mele picioarele
Să fi făcut scăunele;
Cine cum ar fi trecut
Apă rece-ar fi beut,
Pe scaune-ar fi ședut,
Pome verzi ar fi mâncat
Până s'ar fi saturat,
Ție ț-ar fi mulțimit
Până când ar fi trăit;
D'asa-mi trag dor și urit.

De-asi trăi cât pîtră'n munte
N'oiu iubi fată de frunte,
Căci când dragostea-i mai dulce
Prinde cai și se duce;
Prinde cai la hinte
Și se duce la Brașeu,
Prinde cai la căruță
Și se duce la Bistrița.

Frunză verde erba creșce,
Dorul mândrii mă topesce,
Frunză verde erba'nspică,
Dorul mândrii rău mă strică.
— Trece dorule Someșul,
Nu-mi mai rupe sufletul,
Trece dorule Bistrița,
Nu-mi mai rupe inima!

Florică din răsvor,
Nu mă blăstema să mor,
Lasă-mă neblăstemat,
Că-s copil nevinovat,
Ori mă blăstem cu drag,
Din blăstemu-ți să nu zac.

Păsărică din alac,
Nu mă blăstem să zac;
Ertă-mă de-să vinovat,
Nu mă duce la păcat,
Că-cî blăstemu-ți s'o'nturna
Și de tine s'o'lega;
Relele, năcazul meu,
S'orū lega de capul tēu.

Mult mă mir, bădiță, de tine,
Ce foc de pământ te ține
De nu vii s'era la mine?
— Mă ține pământ cu erbă,
Nu pot veni fără trebă.
— Până-ți eram eu mai dragă,
Tu veniai și fără trebă;
Der de când tu m'ai urit,
Nici cu trebă n'ai venit,
Numai cât m'ai amărit,
De nu pot, ca să te uit.

Păunaș de pe hinte
N'ai vedut drăguțulu meu?
— Ba eu, pōte, l'am vedut,

Însă nu l'am cunoscut,
Căci sunt mulți voinici sub sōre,
Nu cunosc pe fie-care.
— Păunaș de pe hinte!
Să-l cunosc nu ț-a fost greu,
Că-i înalt și cam subțire,
Sdravend ficioarăș din fire,
Are ochi ca mura cōptă
Și-l cunosc lumea tōtă,
Și are clop și pe pete
Și pe degete inele.

Bade păunaș rotat
Și-aseră te-am așteptat
Totu cu foc și cu lumină
Pân'a trecut dela cină.
Dera vedut că nu vii
Pusei dorul căpetai
Și de jalea m'nvēli,
Dōmne! bin'mē odihnii.
— Odohni-te-ai, mândro dēu,
Cum m'am odihnit și eu
Aseră, de dorul tēu.

Mândro dera est frumoșă
Dă-mi drumul să merg acasă,
Nu-mi așterne să mă culc,
Ci-mi dă drumul să mă duc,
Că io sunt un pui dorit,
Merg'oiu de unde-am venit,
Și eu sunt un pui oftat

Merg'oiu de unde-am plecat.

Lasă-mă doruț pe lină
Până ce-s în sat străin;
Dera-oiu merge în satul meu
Fire-oiu pop și birău
Asupra capului meu.

De jalea vieții mele
Plâng pietrele pe vâlcele;
Pasărică cuiburele;
De jalea dorului meu
Plâng frunza pe părau
Și sturduț în cuibul său.

Cucul cântă'n poeniță,
Mândra plâng'ndumbrăviță;
Nu plâng de-aleanul meu,
Ci plâng de-aleanul său,
C'ă iubit'o ca pe-o fragă,
O-am lăsat ca pe-o pribegă,
O-am iubit cu dismerdare,
O-am lăsat cu supărare.
— Vine dorul din-spre sēră,
Din-spre dor el vine eră
Și cu mândr'ami se'ntelnesce
Și viața-i amăresce;
Peptu-i geme de durere,
Er mîntea de gânduri grele,
Gânduri grele, nu puține,
Cele mai dese-s la mine...

I. Bugnariu.

Cursul la bursa de Viena

din 19 Iulie st. n. 1886.

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including items like Rentă de aur, Rentă de hârtie, and various bonds.

Bursa de București.

Cota oficială dela 5 Iulie st. v. 1886.

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, including items like Renta română, Renta rom. amort., and various bonds.

Cursul pieței Brașov

din 20 Iulie st. n. 1886

Table with financial data for the Brașov market, including items like Bancnote românești, Argint românesc, and various currencies.

Bilanțul brut

pe semestrul I Ianuarie - Iunie 1886 la „Hunedóra“

însoțire de anticipațiune și credit în Deva.

Table showing a balance sheet with columns for Debit and Credit, listing various items like Ctul Cassei, Speselor, and Părților fundamentale.

Deva, 30 Iunie 1886.

Dr. Lazaru Petco, director.

I. Lazariciu, cassar.

I. Simionașiu, comptabil.

Nr. 689/886. a. f. sc. c. d.

Concursu.

Acei descendenți legitimi de ai foștilor grănițeri din regimentul al doilea român din Ardeal Nr. 17 cari ar dori să capete din fondul de stipendii din districtul Năsăud...

Fie-care suplică trebuie să fie provădută cu:

- a) Adeverință despre originea de grănițeri;
b) carte de botez;
c) testimoniu medical;
d) testimoniu școlastic după cum cere legea...

Stipendiu ori ajutor să se poată cere în aceeași suplică în mod eventual și la o a doua etc. școlă ori maiestrie.

Suplicele ce nu vor intra până la termenul statorit mai sus și nu vor fi ajustate cu toate documentele și datele cerute în acest concurs nu se vor considera.

Din ședința comisiunii administratoare de fondurile școlastice centrale din districtul: Năsăud, 30 Iunie 1886.

Președintele: Ionu Ciocanu.

Secretar: Ioachim Mureșianu.

Vid i:

Bistrița 3 Iulie 1886. Br. Bánffy Dezső comis. reg. și comite suprem.

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with multiple columns showing train schedules for routes: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Includes train types like omnibus, accelerat, and persone.

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile grise.